

SVETO PISMO V STRIPU

PRVA KNJIGA:
APOSTOLSKA DELA

Based on THE ILLUSTRATED BIBLE, illustrations and layout copyright © 2006 Neely Publishing LLC.
Originally published under arrangement with Thomas Nelson, Inc., P. O. Box 141000, Nashville, TN 37214.
Slovenian translation published by permission.
Copyright © 2014 in Slovenian by Ekaris d.o.o., Karis Publishing.

Slovenska izdaja:

SVETO PISMO V STRIPU

PRVA KNJIGA: APOSTOLSKA DELA

Založila in izdala: Založba Karis (Ekaris, d.o.o.), Ljubljana 2014
info@ekaris.net, www.ekaris.net

Urednik: Boštjan Cerk

Oblikovanje: Studio oko d.o.o.

Besedilo stripa je vzeto iz prevoda ŽIVLJENJE Z JEZUSOM, NOVA ZAVEZA V SODOBNEM JEZIKU: Apostolska dela, Pismo Kološanom, Jakobovo pismo, Prvo Janezovo pismo.
Copyright (c) 2012, 2013 Društvo Svetopisemska družba Slovenije, z dovoljenjem. Vse pravice pridržane.
Zadnja različica besedila je objavljena na spletnih naslovih vivo.svetopismo.si in www.biblija.net.

Podnaslovi poglavij in vmesni podnaslovi so prirejeni po izvirniku THE ILLUSTRATED BIBLE.

Posebna zahvala Poloni Zupan, Davidu in Nives Okorn, Aleksandri Belšak, Slavki Cerk in drugim sodelavcem za vašo pomoč in prispevek pri nastajanju SVETEGA PISMA V STRIPU.
Zahvala tudi vsem, ki sodelujejo pri nastajanju sodobnega prevoda Svetega pisma ŽIVLJENJE Z JEZUSOM, saj bo mnogim pomagal bolje razumeti čudovito Božjo knjigo.

Za reproduciranje, kopiranje ali katero koli drugo obliko razširjanja te knjige je treba pridobiti pisno dovoljenje založnika.

Naklada: 1000 izvodov
Cena: 15 €

Dodatne informacije in naročila:

www.ekaris.net

Ekaris, d.o.o., 1352 Preserje

tel./faks: (01) 3631 048

e-pošta: ekaris@siol.net, info@ekaris.net

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-248.2(02.053.2)
084.11(02.053.2)

SVETO pismo v stripu. Knj. 1, Apostolska dela. - Ljubljana : Karis, 2014

Prirejeno po: The illustrated Bible

ISBN 978-961-93001-7-6
1. Biblia [slovenski jezik]
272689664

Apostolska dela

1

Prvi dnevi krščanske skupnosti

Dragi g. Teófil!

V svoji prvi knjigi sem predstavil začetek Jezusovega delovanja in učenja. Opisal sem vse, kar je delal, do takrat, ko ga je Bog vzel v nebesa. Če povzamem: Jezus je umrl na križu in nato svojim učencem jasno pokazal, da živi. To je prepričljivo dokazal na različne načine. Štirideset dni je prihajal k njim in jim govoril, da se začenja Božja vladavina.

Preden se je dvignil v nebo, pa je v moči Svetega Duha svojim izbranim odposlancem dal nekaj pomembnih navodil.

Ko so bili torej nekega dne skupaj, jim je naročil ...

Ne odhajajte še iz Jeruzalema, ampak počakajte na dar, ki ga je obljubil moj Oče. O tej obljubi sem vam že govoril. Janez je namreč ljudi krščeval s tem, da jih je potopil v vodo, vi pa boste v nekaj dneh krščeni tako, da vas bo Bog potopil v Svetega Duha.

Ko so se učenci tako shajali z Jezusom, so ga kar naprej spraševali:

Gospod, ali ni zdaj končno pravi trenutek, da s svojo vladarsko oblastjo obnovite našo izraelsko državo?

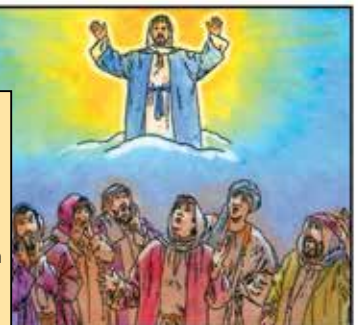
Samo Oče odloča o tem, kdaj se bo to dokončno zgodilo,

Ne sprašujte se, kdaj bo nastopila prihodnja doba. Obljuba se v resnici začenja uresničevati že zdaj: napolnil vas bo Sveti Duh in z močjo, ki vam jo bo dal, boste pričali zame. Vsem ljudem boste z besedo in dejanjem pokazali, da sem že zavladal. Začeli boste v Jeruzalemu, nadaljevali v pokrajinah Judeji in Samariji ter nato šli po vsem svetu.

Po teh besedah se je Jezus pred njihovimi očmi dvignil v oblak in ta ga je zakril, tako da ga niso več videli. Učenci so še kar naprej gledali v nebo, kamor je šel. Medtem sta se poleg njih pojavila dva človeka, oblečena v belo.

Poglavje

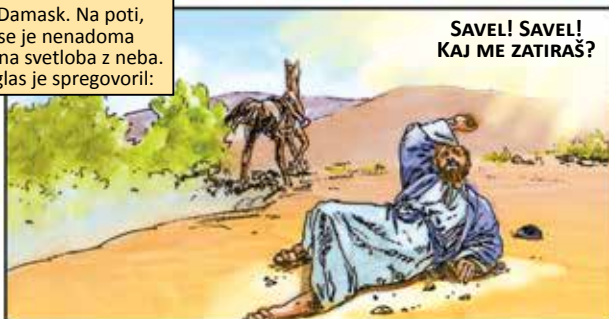
9

**Nasilni Savel
se spreobrne**

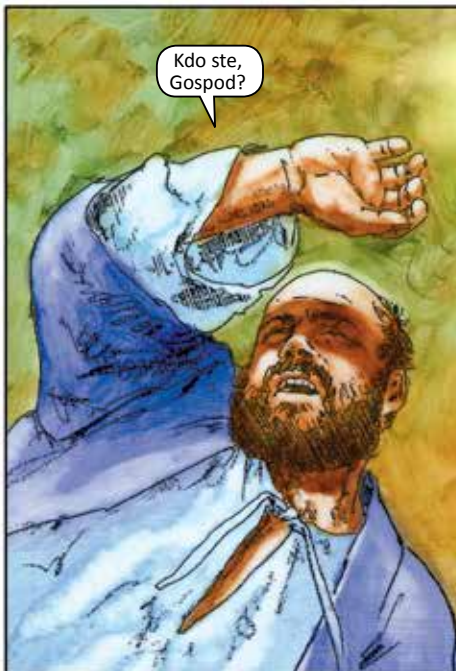
Savel je nadaljeval s svojimi besnimi grožnjami, da bo dal pobiti učence Vladarja Jezusa. Sestal se je z glavnim duhovnikom in zaprosil za priporočilna pisma, naslovljena na sinagoge v Damasku. V njih je dobil pooblastilo za aretacijo vsakega pripadnika »Jezusove poti«, naj bo moški ali ženska. Te naj bi dal nato prisilno privedi v Jeruzalem.

Savel se je torej odpravil v Damask. Na poti, ko je bil že blizu mesta, pa se je nenadoma okrog njega zablistala močna svetloba z neba. Savel je padel na tla. Nekí glas je spregovoril:

**SAVEL! SAVEL!
KAJ ME ZATIRAŠ?**

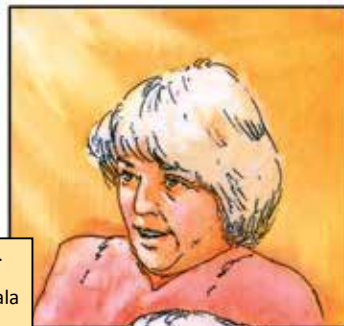

Kdo ste,
Gospod?

**JAZ SEM JEZUS. JAZ SEM TISTI, KI GA TI ZATIRAŠ.
ZDAJ PA ME POSLUŠAJ: VSTANI IN POJDI V MESTO.
TAM TI BO NEKDO POVEDAL, KAJ MORAŠ NAREEDITI.**

Ljudje, ki so spremljali Savla, so nemo obstali. Nekaj so slišali, videli pa niso nikogar. Ko se je Savel pobral s tal, je ugotovil, da ne vidi. V Damask so ga pripeljali tako, da ga je nekdo držal za roko.

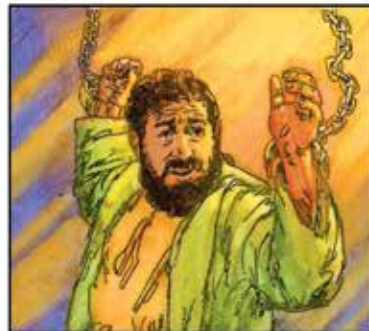

Nenadoma je predenj stopil Božji angel in v celici je zasijala bleščeča svetloba. Stresel je Petra za rame, da se je zbudil.

**Pokonci,
pohiti!**

... mu je rekel in Petru so verige naenkrat odpadle z rok. Angel je nadaljeval:

**Obleci in
obuj se.**

... in Peter je storil tako.

**Zdaj pa si ognji
plašč in pojdi
za mano.**

Peter je šel z njim ven iz celice, vendar ni bil prepričan, da se vse to zares dogaja. Spraševal se je, ali sanja.

Mirno sta šla mimo ene straže in nato še mimo druge. Prispela sta do železnih vrat, ki so vodila v mesto. Sama od sebe so se jima odprla. Šla sta ven in prvo ulico prehodila skupaj, potem pa je angel nenadoma izginil.

Res je!

Tako si je rekel Peter, ki je končno prišel k sebi.

Bog je res poslal svojega angela. Rešil me je Heródove grožnje in me zaščitil pred tem, kar so hoteli Judi.

Stekla sta med množico ter začela kričati ...

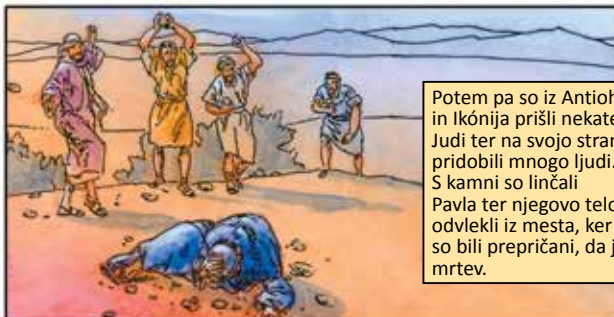
LJUDJE, KAJ PA POČNETE!?

Čisto navadna človeka sva, prav tako kot vi. Prošiva, nehajte s temi neumnostmi. Tukaj sva, ker vam prinašava dobro novico o pravem, živem Bogu – njemu se posvetite! To je Bog, ki je naredil vse, kar obstaja: nebo, zemljo in morje, ljudi, živali in rastline. Doslej je pustil, da so vsi narodi razen Judov živeli, kot se jim zdi.

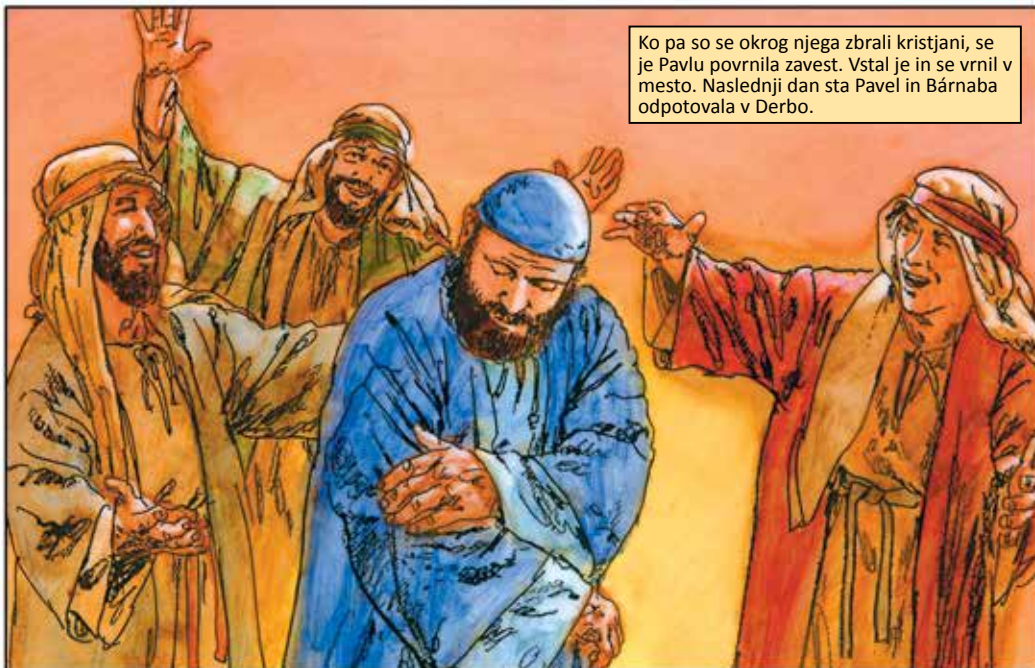

Vendar je z dobrimi stvarmi, ki jih je delal, vedno kazal, da obstaja. On vam pošilja dež in dobro letino, daje vam hrano in veselje do življenja.

Tako sta komaj prepričala navzoče, da jima niso opravili žrtvovanja.

Potem pa so iz Antiohije in Ikónija prišli nekateri Judi ter na svojo stran pridobili mnogo ljudi. S kamni so linčali Pavla ter njegovo telo odvekli iz mesta, ker so bili prepričani, da je mrtev.

Ko pa so se okrog njega zbrali kristjani, se je Pavlu povrnila zavest. Vstal je in se vrnil v mesto. Naslednji dan sta Pavel in Bárnaba odpotovala v Derbo.

Tudi tam sta razglasila dobro novico in mnogi so postali Jezusovi učenci. Potem sta se začela vračati po poti, po kateri sta prišla. Šla sta nazaj v Listro, potem v Ikonij in potem v Pizidijsko Antiohijo. Povsod sta spodbujala in opogumljala kristjane, naj vztrajajo in se zvesto držijo Vladarja Jezusa. »Ne gre drugače,« sta učila, »pot do Božje vladavine nas vodi skozi težave in preganjanja. Tako nam je usojeno.« V vsaki krščanski skupnosti sta izbrala nekaj voditeljev. Potem sta se postila in molila zanje: posebej sta jih priporočila Vladarju, ki so se mu predali. Prosila sta ga, naj jih varuje in podpira. Tako sta prepotovala Pizidijo in prišla v pokrajino Pamflijo. V mestu Pergi sta razglasila Božje sporočilo, potem pa odšla v pristanišče Atálejo. Z ladjo sta se vrnila v Antiohijo v Siriji, v mesto, kjer sta začela svoje potovanje. Tam so ju kristjani pred časom posebej izročili Bogu, naj ju dobrohotno podpira in varuje, da bi izvršila njegov načrt. To delo sta zdaj opravila. Ko sta pristela, sta sklicala vso skupnost. Poročala sta, kaj vse je naredil Bog in kako ju je uporabil – še posebej, kako je tudi Nejudom omogočil, da postanejo kristjani. Nato sta precej časa ostala med kristjani v Antiohiji.

Poglavje

28

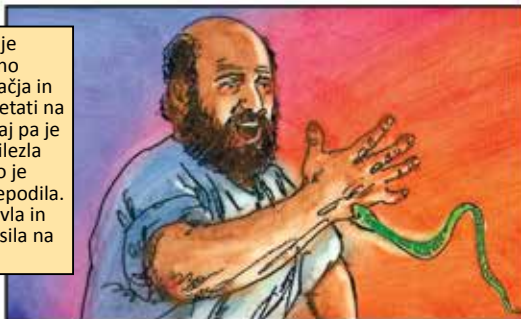
**Na Malti in
končno v Rimu**

Potem ko smo bili že na varnem, smo ugotovili, da smo na otoku Malti. Preprosti domačini, ki so tam živeli, so nas presenetili s svojo prijaznostjo. Ker je začelo deževati in je bilo hladno, so za nas zakurili ogenj in nas povabili zraven.

Tudi Pavel je nabral polno naročje dračja in ga začel metati na ogenj. Tedaj pa je iz njega prilezla kača, ker jo je toplota prepodila. Pičila je Pavla in se mu obesila na roko.

Pavel pa je kačo samo stresel v ogenj in zgodilo se mu ni nič hudega. Domačini so mislili, da bo otekel ali da se bo naenkrat zgrudil mrtev. Dolgo časa so čakali in gledali vanj, vendar se ni zgodilo nič. Potem so se premislili in si rekli ...

Ko so videli, kako Pavlu z roke visi kača, so si domačini rekli:

Ta človek je gotovo morilec. Pravkar se je rešil iz morja, vendar mu boginja pravice ne pusti živeti.

Gotovo je kdo od bogov.

Blizu tistega kraja je bilo posestvo, ki je pripadalo rimskemu uradniku Públiju, glavnemu upravitelju otoka. Tudi ta nas je ljubeznivo sprejel in nas tri dni gostil pri sebi.

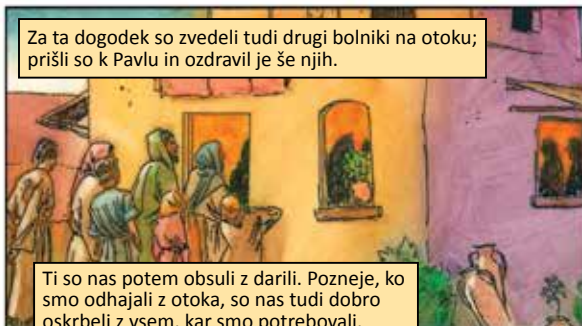
Njegov oče pa je bil bolan in je ležal v postelji. Mučila sta ga vnetje črevesja in vročina. Pavel ga je obiskal v njegovi sobi.

V molitvi je nanj položil roke in ga ozdravil.

Za ta dogodek so zvedeli tudi drugi bolniki na otoku; prišli so k Pavlu in ozdravil je še njih.

Ti so nas potem obsuli z darili. Pozneje, ko smo odhajali z otoka, so nas tudi dobro oskrbeli z vsem, kar smo potrebovali.

Apostol Pavel: Pismo kristjanom v Kolósah

*Pavel, po Božji volji odposlanec Mesija Jezusa, in kristjan Timotej –
Božjemu ljudstvu v Kolósah,
najinim zvestim sokristjanom, združenim z Mesijem*

Bog, naš Oče, naj vas obdari s svojo
čudovito dobroto in z mesijanskim mirom!

Nenehno moliva za vas in se zahvaljujeva Bogu, ki je Oče našega Vladarja, Mesija Jezusa. Slišala sva namreč, kako zvesto se držite Mesija Jezusa in kako radi imate vse Božje ljudstvo. Ko je do vas prispela dobra novica, ki razglašča resnico o Mesiju, ste zvedeli tudi za obljubo, ki jo prinaša. Zato vaša zvestoba in ljubezen slonita na tem, kar trdno pričakujete in je za vas pripravljeno v nebesih. Ta novica je kakor sadika, ki se razrašča in prinaša dobre sadove po vsem svetu. Od prvega dne, ko ste zvedeli za čudovito Božjo dobroto in ste jo v resnici spoznali, se tako dogaja tudi pri vas.

O tej nezasluženi dobroti vam je spregovoril najin dragi prijatelj Epafrá, ki je Božji služabnik kakor midva. Mesija ga je poslal, da deluje med vami. Epafrá nama je tudi povedal, kako velikodušno ljubezen je v vas vzbudil Sveti Duh.

Zato midva, vse odkar sva slišala o tem, neprestano moliva in prosiva za vas. Naj vam Bog podari, da boste popolnoma spoznali, kaj hoče. Naj vam da, da boste dojemljivi ter deležni raznovrstnega znanja in veščin, ki jih daje Sveti Duh. Tako boste znali živeti primerno temu, kdo je naš Vladar, in vedno delati, kar mu je všeč. Tako boste storili veliko dobrega in napredovali v spoznavanju Boga. On pa naj vas krepča z vso svojo veličastno in silovito močjo, da boste lahko vedno potrpežljivo prenašali vse. Zato se z veseljem zahvaljujte Očetu! Usposobil vas je, da ste deležni velikega daru, ki ga je obljubil svojemu ljudstvu, ko bo nastopila svetloba. Oče nas je namreč iztrgal iz oblasti teme in nas privedel v vladavino svojega Sina, ki ga ima nadvse rad. Ta nas je osvobodil – naši grehi so oproščeni.

Božji Sin je vidna slika nevidnega Boga, prvi, nadrejen vsemu, kar je ustvarjeno. Kajti z njegovo pomočjo je Bog ustvaril svet: vse, kar je v nebesih in na zemlji, vse vidne in nevidne stvari, tudi oblastnike in vladarje, sile in duhovne moči. Z njegovo pomočjo in zanj je ustvarjeno vse veselje.

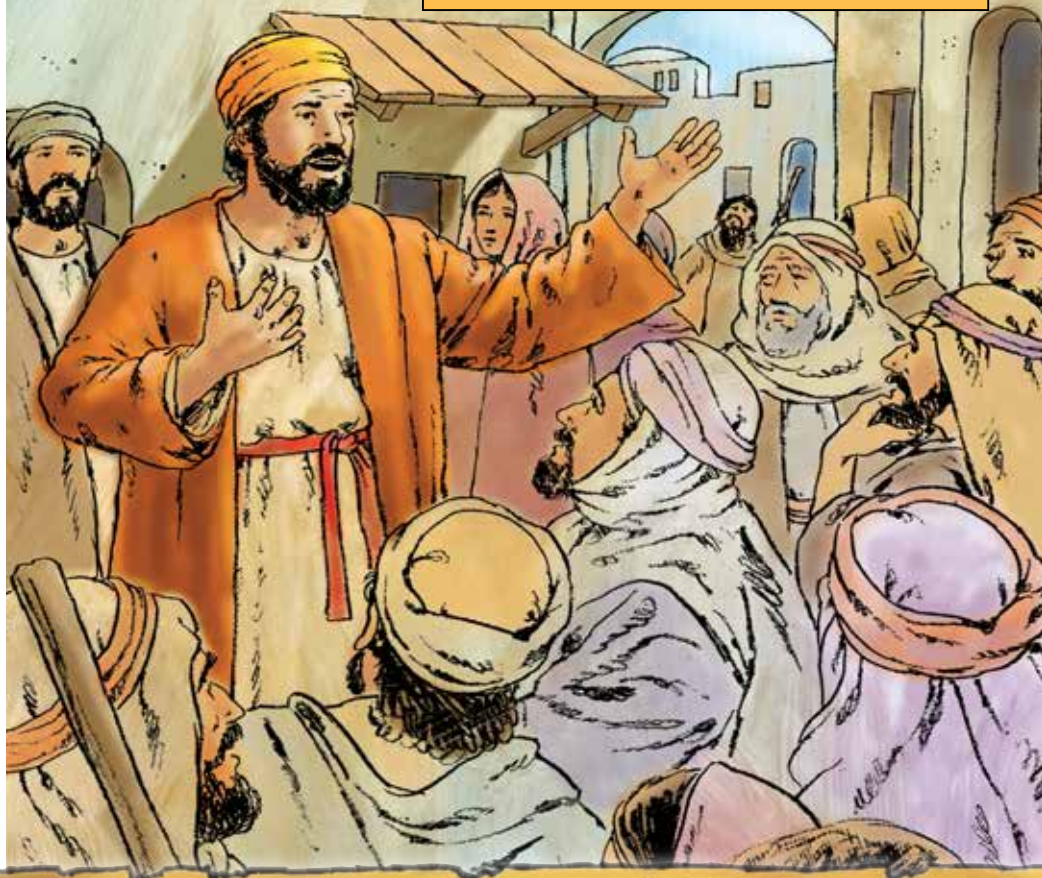
Sin je pred vsem: on sam ohranja in povezuje vse stvari. On je glava Skupnosti, svojega telesa, on je sila začetka, prvi, ki je premagal smrt, prvi v vseh stvareh. Bog se je namreč odločil, da se bo z vso svojo popolnostjo naselil v Mesiju in da naj njegovo žrtvovanje na križu pomiri vse, kar je v nebesih in na zemlji, in vsemu stvarstvu prinese spravo z Bogom.

Nekoč ste bili daleč od Boga; zaradi slabih stvari, ki ste jih mislili in delali, ste bili njegovi sovražniki. S telesno smrtjo svojega Sina pa je Bog tudi vas zdaj napravil za svoje prijatelje. To je storil, da bi lahko sveti, čisti in brez krivde prebivali v njegovi prisotnosti. Vi pa mu morate seveda ostati zvesti. Stojte trdno na zanesljivem temelju – nič naj vas ne premakne od obljube, ki vam je bila razglašena v dobri novici. Ta razglas se vrši po vsem svetu in tudi jaz, Pavel, opravljam to službo.

Vesel sem, da lahko trpim za vas. S svojim telesnim trpljenjem za Skupnost namreč nadaljujem Mesijevo trpljenje za njegovo telo. Bog me je

Apostol Jakob: Pismo vsem kristjanom

*Jakob, služabnik Boga in Mesija Jezusa, Vladarja –
Vsemu Božjemu ljudstvu, razkropljenemu po svetu*

Lep pozdrav!

Dragi prijatelji, s čistim veseljem se spopadate z najrazličnejšimi izzivi, na katere naletite. Saj vidite: kadar vaše zaupanje Bogu prestane preizkušnjo, postanete trdnejši. Trdnost pa vas vodi do tega, da boste povsem dozoreli, vse do popolnosti.

Kdor koli verjame, da je Jezus obljubljeni Mesija, je sin ali hči Boga. Kdor ima rad starše, ima rad tudi njihove otroke. Če imamo torej radi Boga in delamo, kar nam naroča, bomo gotovo imeli radi tudi njegove otroke. Da, imeti rad Boga pomeni, da se držimo tega, kar nam naroča. Njegova navodila pa niso težka. Vsak Božji otrok namreč premaga pokvarjeni človeški svet – premaga ga s tem, da se zanaša na Jezusa. Kdo je torej zmagovalec nad sedanjo družbo? Kdor verjame, da je Jezus Božji Sin.

On, Mesija Jezus, je bil krščen v vodi in preliel kri na križu. Ni šel samo skozi vodo krsta, ampak tudi skozi krvavo smrt. O tem priča Sveti Duh in on govori čisto resnico. Torej imamo tri priče, da je Jezus Božji Sin: Duha, vodo in kri – in te tri priče so popolnoma soglasne. Če že pri ljudeh velja, da se na pričevanje treh lahko zanesemo, ima še toliko večjo težo, če tako priča sam Bog. Prek Duha, vode in krvi namreč Bog sam pričuje, da je Jezus njegov Sin. Verjeti v Božjega Sina pomeni sprejemati to pričevanje. Kdor ne verjame in ne sprejema Božjega pričevanja o njegovem Sinu, dejansko trdi, da Bog laže.

Povzetek Božjega pričevanja je torej: Bog nam daje pravo življenje, ki ne pozna konca, in to življenje nam je prinesel njegov Sin. Če sprejmemo Sina, pride v nas tudi to življenje, če pa ga zavračamo, ostajamo brez pravega življenja.

To pismo sem vam napisal, da bi zagotovo vedeli, da imate pravo, polno življenje, ker se zvesto držite Božjega Sina. Zato se zdaj lahko na Boga obračamo svobodno in brez vsake zadrege. Saj vemo: ko ga prosimo za stvari, ki so mu všeč, nas gotovo posluša. In če se tega res zavemo, smo lahko tudi prepričani, da že dobivamo to, za kar prosimo.

Kadar kdo vidi sokristjana, da naredi greh, ki ni smrtonosen, naj torej zanj moli. Bog mu bo vrnil polno življenje. To se nanaša na tiste, katerih greh ni tak, da bi vodil v dokončno smrt. Vendar obstaja tudi greh, ki je smrtonosen, in v takem primeru od vas ne pričakujem, da prosite Boga. Vsako slabo dejanje je greh, vendar vsak greh še ni smrtonosen.

Vemo tudi tole: kdor postane otrok Boga, neha grešiti. Bog ga je prerodil in to novo, Božje življenje ga varuje, da mu hudič ne more blizu. Vemo, da pripadamo Bogu, čeprav je vsa sedanja družba pod oblastjo hudiča.

Vemo, da je Božji Sin prišel in nam odprl oči, da lahko osebno spoznamo pravega Boga. Z njim smo združeni, saj smo pod oblastjo njegovega Sina, Mesija Jezusa. On je pravi Bog, ki daje pravo življenje. Dragi moji, tukaj se pazite ponaredkov!

(Evangelij po Janezu 20,28)